

[Grünbaum.]

på værditilvæksten, har fået et middel, et virkelig godt middel, også til en statistisk opgørelse af, hvad vores nationalindkomst egentlig er. Her har vi for det meste af dansk erhvervsliv en temmelig god opgørelse af de værdier, der er tale om i produktionen.

Men selvfølgelig, det afgørende er ikke en statistik, det afgørende er at få gjort skatte-ligningen så effektiv, som man overhovedet kan få den, og at indrette selve skattesystemet — det skal nemlig også med — på en sådan måde, at vi opnår den størst mulige lighed i beskatningen af borgere, der har samme reelle levevilkår, samme reelle indtægt. Det er altså ikke bare et spørgsmål om skattesnyderi, det er også et spørgsmål om skattesystem, og det er i øvrigt også et spørgsmål om de legale skatteunddragelser. Jeg tror, at en ikke uvæsentlig del af de 9 milliarder, hvis det nu er 9 milliarder, formentlig kan findes ikke som skattesnyderi, hvis man kunne finde frem til det, men som helt legale skatteunddragelser, som vi altså her i folketinget har givet skatteyderne mulighed for igennem de meget gunstige regler, vi har for bl. a. afskrivningerne. Jeg tænker ikke på det normale afskrivningssystem, men der er jo andre ting, som jeg tidligere har peget på, coasterafskrivningerne kan vi nævne som en af dem. De kaldes i folkemunde „tandlægeafskrivningerne“; det er det system, man bruger, når man har tjent 120.000 kr. og gerne vil ned på måske 40.000 kr. eller 50.000 kr., så kan man tegne andele i en coaster.

Der er desværre for mange af den slags ting. Vi har tidligere her i folketinget drøftet disse spørgsmål, og man er også i finansministeriet i sin tid gået i gang med en undersøgelse af de urimeligheder, der måtte være i forbindelse med afskrivningsreglerne. Arbejdet blev stoppet, da det pågældende afskrivningsudvalg ophørte. Jeg vil gerne bede finansministeren om at få det materiale frem. Der blev indsamlet en hel del materiale dengang, som altså ikke blev færdigbearbejdet; det ligger ikke i færdig form, men jeg tror, det ville have interesse for os her i folketinget, bl. a. i skatteudvalget, at se på det materiale, for så vidt jeg husker, var der nogle temmelig uhyggelige eksempler.

Nu har vi forleden dag alle sammen i aviserne kunnet læse om A. P. Møller, som havde et regnskabsbrutto overskud på, var det en 450 mill. kr., men vi kunne samtidig læse i aviserne, at det meste af dette regnskabsmæssige overskud forsvandt til afskrivninger. Det er der ikke noget skattesnyderi i, det er en legal skatteunddragelse, hvis man kan sige det; det er noget, som vi har givet mulighed for. Men det er også en ting, som indicerer, at statistikerne måske ikke har fået det hele med. Når de beregner afskrivningerne i nationalindkomsten, foregår det formentlig ud fra visse gennemsnitstal, og jeg tror, at de virkelige afskrivninger ude omkring i erhvervslivet er væsentlig højere end dem, statistikerne regner med; dér kan godt ligge både 1, 2 og 3 milliarder kr. på den konto.

Der er ikke noget at sige til, at folk bliver voldsomt irriterede, for, som også hr. Ømann var inde på, skatterne er så høje nu, at det er en forbyrdelse at begå skattesnyderi, som betyder, at andre mennesker skal betale skatten for én. Der er ikke noget at sige til, at lønmodtagerne i særdeleshed er harm over udviklingen, når man gang på gang støder på den slags eksempler og måske også selv i sit privatliv kan konstatere, at andre familier, der ikke er lønmodtagere, men som har en reelt lige så høj levestandard, har en væsentlig lavere skattebetaling. Det er sådan noget, der virker voldsomt stødende i en tid, hvor skatterne er kommet så højt op, som de er kommet og må være i det samfund, vi nu lever i.

Hvis viljen er til stede, tror jeg altså, der er muligheder, og det er der, bl. a. fordi vi har fået det lovgivningsmæssige grundlag i orden. Jeg vil gerne pege på den nye kontrollov, der kom til veje i nøje samarbejde med skatteteknikerne, med ligningsdirektorerne og med amtsligningsinspektørerne. De fik lejlighed til dengang netop at pege på, hvor de syntes man skulle sætte ind, og den nye kontrollov blev resultatet heraf.

Selv om det er lidt historie, og selv om man kan sige, at nu er det en tidligere finansminister, der gerne vil fremhæve sine egne gode gerninger, så forekommer det mig alligevel rigtigt i den diskussion, der er i dag her i landet omkring disse spørgsmål, at man lige ganske kort ridser op, hvad der dog skete i 1967. For det første fik man en